

hjem efter forholdsvis kort tid. For det andet vil afvikling af puklen medføre, at kapacitetskravene til modtagecentre og de dermed forbundne udgifter varigt reduceres meget væsentligt. For det tredje vil den fremtidige kortere behandlingstid, som afviklingen af puklen vil muliggøre, fjerne de ikke så helt få opholdstilladelser, der hidtil er givet, og hvor varigheden af opholdet uden for hjemlandet og den deraf følgende mistanke fra hjemlandets myndigheder har været medvirkende årsag til asyl. Disse pladser kan derefter (hvis man opererer med kvoter) reserveres til flygtninge, som umiddelbart er mere udsatte.

Til nr. 5-7 i almindelighed

Efter den nuværende procedure bliver der, straks når den pågældende fremsætter anmodning om asyl, af politiet udarbejdet en ultrakort, skematisk registreringsrapport.

Umiddelbart efter ankomsten til modtagecentret, sædvanligvis samme dag, skal ansøgeren udfylde et omfattende ansøgningsskema (10 sider med 50-60 spørgsmål).

Dette ansøgningsskema danner grundlag for direktoratets rekvisition af politiafhøring, hvor der (skematisk) udpeges punkter, ansøgeren især skal afhøres om. Denne politiafhøring finder sædvanligvis sted 8-14 dage efter ankomsten.

Afhøringsrapporten danner sammen med ansøgningsskemaet og registreringsrapporten grundlaget for direktoratets behandling af ansøgningen.

Først hvis et afslag fra direktoratet indankes for Flygtningenævnet, har ansøger krav på at få beskikket en advokat. Det er almindeligvis også først i denne fase, at ansøger har kontakt til flygtningehjælpen.

En meget stor del af de sager, der efter afslag i direktoratet går videre til Flygtningenævnet, står og falder med nævnets vurdering af ansøgerens troværdighed, oftest endda med den komplikation, at ansøgeren oprindelig ikke har anført noget, som kunne berettige til asyl, men senere fremkommer med oplysninger om konkret forfølgelse, som ifølge sagens natur sjældent kan bevises, men som, hvis de tages for pålydende, klart berettiger til asyl.

Sådanne nye oplysninger bliver uundgåeligt modtaget med skepsis. Hvorfor blev de ikke fremlagt straks? Er de ikke opdigtet efter anvisninger, ansøgeren har fået fra andre ansøgere i modtagecentret? Det kan naturligvis ikke afvises, at noget sådant kan forekomme. Det sker da også ganske

ofte, at nævnet stadfæster direktoratets afslag fordi man ikke fæster lid til de nye oplysninger.

Omvendt er det en tilbagevendende forklaring fra asylansøgere, at de oprindelig tilbageholdt oplysninger om konkret, personlig forfølgelse, fordi a) de troede, det kunne skade deres sag, at de havde været politisk aktive eller på anden måde aktive, b) de havde fået det indtryk, at man i Danmark kunne opnå »humanitært asyl«, dvs. asyl alene på grundlag af generelt forfærdelige forhold i hjemlandet (f.eks. borgerkrigen i Libanon), og at det således var overflødigt at fortælle om personlig forfølgelse, c) de var trætte efter flere døgn rejse og frygt eller d) de var vant til, at man ikke kunne stole på politiet, og følte sig ikke trygge ved at fortælle danske politifolk om deres politiske aktiviteter, som kunne betyde døden for dem, hvis disse oplysninger gik tilbage til hjemlandets myndigheder og de selv blev sendt tilbage.

Det er umuligt at afvise disse forklaringer. Der findes adskillige eksempler på, at de asylrelevante oplysninger blev holdt tilbage både fra registreringsrapporten, fra ansøgningsskemaet og fra politiafhøringen, men at de senere kom frem og viste sig dokumenterbare.

Til nr. 5

Mange asylansøgere synes at være bibragt den opfattelse, at de i Danmark kan opnå »humanitært asyl«, hvis forholdene i deres hjemland i almindelighed frembyder en risiko, uden at den specielt er rettet mod dem personligt (f.eks. borgerkrig, tørke, naturkatastrofe). Det kan føre til, at de ikke giver oplysning om deres personlige, asylrelevante forhold.

Oprindelig har man formentlig i den bedste mening foretrukket, at ansøgerne var uvidende om, hvad der i Danmark anses for asylrelevant, for ikke derigennem at lægge dem oplysninger i munden, tilpasset til danske asylbetingelser.

Som tingene har udviklet sig og med den erfaring, der nu er indhentet, forekommer det mere regulært fra starten at vejlede ansøgerne om, at kun personlig forfølgelse og personlig risiko har betydning for opnåelse af asyl, mens generelle forhold, de være sig nok så forfærdelige, ikke tæller i asylsammenhæng.

Det kan naturligvis ikke udelukkes, at en sådan præcisering fra starten vil få enkelte ansøgere til at tilpasse deres oplysninger til asylbetingelserne. Til gengæld opnås mindre usikkerhed vedrørende troværdigheden af asylrelevante oplysninger, der først fremkommer på et langt senere tidspunkt.